

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 48/10
24.03.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.К, због кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. број 867/09 од 10.09.2009. године, подигнутом против правноснажне пресуде Окружног суда у Београду Кж. број 3808/08 од 18.06.2009. године, у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, окривљеног З.К. и његовог браниоца, адвоката Д.Г, дана 24.03.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖЕЊЕМ захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. број 867/09 од 10.09.2009. године УТВРЂУЈЕ СЕ да је правноснажном пресудом Окружног суда у Београду Кж. број 3808/08 од 18.06.2009. године, повређен закон - одредбе члана 380. став 1. тачка 2. ЗКП-а и члана 391. став 1. ЗКП-а, у корист окривљеног З.К.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Трећег општинског суда у Београду К. број 1033/07 од 03.12.2007. године, окривљени З.К, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. Кривичног законика и осуђен је на новчану казну у износу од 70.000,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Београду Кж. број 3808/08 од 18.06.2009. године уважењем жалбе браниоца окривљеног З.К. и по службеној дужности преиначена је првостепена пресуда тако што је окривљени К.З. на основу члана 355. тачка 3. ЗКП-а, ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. Кривичног законика.

Против правноснажне пресуде Окружног суда у Београду Кж. број 3808/08 од 18.06.2009. године, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. број 867/09 од 10.09.2009. године, због повреде одредбе члана 380. став 1. тачка 2. ЗКП-а и члана 391. став 1. ЗКП-а, са предлогом да Врховни суд уважењем захтева за заштиту законитости утврди да су другостепеном пресудом учињене наведене повреде закона.

Врховни касациони суд, поступајући у смислу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08 од 22.12.2008. године), а на основу члана 422. став 3. ЗКП-а, у седници већа, одржаној у одсуству обавештених Републичког јавног тужиоца, окривљеног З.К. и његовог браниоца, адвоката Д.Г, размотрио је списе предмета, са пресудом против које је захтев подигнут и по оцени навода и предлога изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета се утврђује да је првостепеном пресудом окривљени З.К. оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. Кривичног законика и осуђен на новчану казну у износу од 70.000,00 динара, да је другостепени суд уважењем жалбе браниоца окривљеног и по службеној дужности применом члана 355. тачка 3. ЗКП-а окривљеног ослободио од оптужбе и у образложењу пресуде навео да је утврдио да је првостепени суд потпуно и правилно утврдио одлучне чињенице али да је на основу тога повредио кривични закон на штету окривљеног З.К. када га је огласио кривим, те је по службеној дужности на основу члана 391. став 1. ЗКП-а, преиначио првостепену пресуду тако што је окривљеног ослободио од оптужбе, налазећи да није доказано да је извршио кривично дело које му се оптужбом ставља на терет.

Одредбом члана 380. став 1. тачка 2. ЗКП-а прописано је да другостепени суд испитује пресуду у оном делу у којем се побија жалбом, али мора увек по службеној дужности испитати да ли је на штету окривљеног повређен кривични закон (члан 369). Навод захтева јавног тужиоца да другостепена пресуда

нема разлога о постојању повреде одредаба члана 369. ЗКП неоснован је и неприхватљив, јер би то представљало повреду кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП због које повреде захтев није подигнут.

Јавни тужилац не доводи у питање овлашћење другостепеног суда да испита првостепену пресуду поводом изјављене жалбе браниоца окривљеног, а по службеној дужности у смислу члана 380. став 1. тачка 2. ЗКП, већ поступање другостепеног суда по службеној дужности сходно одредби члана 391. став 1. ЗКП и оцену тог суда, да су одлучне чињенице правилно утврђене у првостепеној пресуди, али да се с обзиром на такво чињенично стање има правилно применити кривични закон и ослободити окривљеног од оптужбе, јер није доказано да је извршио кривично дело за које је оптужен – члан 355. тачка 3. ЗКП.

У образложењу другостепене пресуде наведено је да није доказано да је баш окривљени З.К. извршио кривично дело за које је оптужен из чега произилази да другостепени суд цени доказе по слободном уверењу, на супрот уверењу првостепеног суда па тако долази до другачијег закључка у погледу чињеничног стања које је утврђено првостепеном пресудом. Доводећи у питање утврђену одлучну чињеницу истоветности (идентитета) окривљеног као извршиоца предметног кривичног дела, другостепени суд задира у већ утврђено чињенично стање, а што по оцени овога суда произилази из датих разлога (страна 3) где суд издваја само неке од одлучних чињеница као правилно и потпуно утврђене.

Закључивањем другостепеног суда да из изведених доказа не произилази чињеница да је окривљени извршилац кривичног дела за које је оптужен, измењено је чињенично стање из првостепене пресуде, ван главног претреса на што суд није овлашћен одредбом члана 391. став 1. ЗКП. Предметно возило одузето је од окривљеног, што је несумњиво утврђена чињеница и према становишту другостепеног суда (према потврди о привремено одузетим предметима), па је идентитет окривљеног З.К. као извршиоца предметног кривичног дела било могуће проверити само у контрадикторном поступку на главном претресу што другостепени суд није учинио, већ образлажући свој правни закључак у смислу члана 355. тачка 3. ЗКП, тај суд сам цени одлучне чињенице независно и супротно од чињеничног стања из првостепене пресуде.

Стога је другостепени суд преиначењем првостепене пресуде и ослобађањем окривљеног од оптужбе, јер није доказано да је извршио кривично дело за које је оптужен, повредио одредбе члана 380. став 1. тачка 2. ЗКП и члана 391. став 1. ЗКП па је Врховни касациони суд оценио да је захтев за заштиту законитости основан и да је пресудом Окружног суда у Београду Кж. 3808/08 од 18. јуна 2009. године повређен закон у корист окривљеног З.К, не дирајући у ову правноснажну пресуду.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116 од 22.12.2008. године) и члана 425. став 1. и 2. ЗКП-а, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,

Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа-судија,

Горан Чавлина, с.р.